

İncəsənət elə bir aləmdir ki, onu incələməkdən doymursan. Vərəqlədikcə könül dünyan zənginləşir, ruhun dinclik tapır. Bu sahənin insanları ilə ünsiyyət qurmaq isə tamamilə başqa bir hissdır. Belə şəxslərdən biri də müsahibimiz, istedadlı gənc rəssam Zərifə Məmmədovadır.

Zərifə 1992-ci ilin 27 yanvarında Bakıda dünyaya gəlib. O, Türkiyənin Akdeniz Universitetində "Güzel sanatlar ve tasarım ixtisası"nda təhsil alır. Hazırda orada diplom müdafiəsi ərəfəsindədir. Deyir, Türkiyədə elə xüsusi sənət növləri var ki, buradakı gənclərimiz onlardan xəbərsizdir. İstəyi odur ki, Türkiyədə mənimsədiyi bilgiləri yerli gənclərimizə tədris etsin. Müsahibimiz bizimlə söhbətində ilk olaraq rəssamlığa olan həvəsinin necə yaranmasından danışdı.

Onlar evdə iki uşağıdır. Ondan böyük bəstəkar qardaşı var. Hələ 1998-99-cu illərdə qardaşı Vaqif Mustafazadə adına 2 nömrəli İncəsənət Məktəbində piano dərslərinə getdiyi zaman onun da musiqiyə marağı yaranıb. Zərifə qardaşının pianoda, özünün isə skripkada böyük səhnələri fəth edəcəyi xəyalı ilə yaşasa da, bu arzusu elə xəyal olaraq qalıb. Validələri Zərifənin musiqi duyumunu zəif hesab etdikləri üçün onu fikrindən yayındırıblar. Deyir ki, bu günə qədər anası onun rəssamlığa necə başlamasından danışır: "Mən xatırlamıram, amma ananın sözlərinə görə, 10 yaşında oyuncaq kuklama corabdan

Hər zaman "Sən mənim nümunəvi tələbəmsən, deyirdi. Bu sözəndən sonra müəlliminin mənə olan inamını, güvənini itirə bilməzdim".

Zərifə Məmmədova çox keçmir ki, "İrəli" İctimai Birliyinin universitet üzrə koordinatoru, sonra isə Azərbaycan Tələbə Gənclər Birliyi İttifaqında "Rəssamlar İşçi Qrupu"nın rəhbəri olur. "Bu illər ərzində adını çəkdiyim təşkilatların dəstəyi ilə mədəniyyət və incəsənət sahəsində yerli və beynəlxalq tədbirlər-təlimlər həyata keçirdik. Təlimçi olaraq bir çox layihələrdə yer alıb, gənclərimizlə rəssamlıq sənəti haqqında bildiklərimi paylaşırdım. 2012-ci ilin may ayında ümummilli lider Heydər Əliyevin 89-cu ildönümü münasibətilə təsviri və tətbiqi sənət ustaları arasında keçirilən sərgi-seminarda "Heydər Əliyev Mükafatı"na layiq görüldüm. 20 yaşlı bir gənc üçün böyük bir uğur olduğunu düşünürəm. Əlbəttə ki, bu, təkəcə mənim uğurum deyildi. Emin Ələkbərovun, əməkdar rəssam Ənvər Qarayevin (çox üzülürəm ki, bu gün aramızda deyil), xalq rəssamı Ağali İbrahimovun, akademik Arif Əzizin, Elşən Hacızadənin, Xanım Məmmədova və Sevda Məmmədovanın uğurudur. Müəllimlərimin mənə inamı, dəstəyi mənim addım-addım yüksəyə qalxmağımda təkən oldu. Bununla yanaşı, bir çox müsabiqələrdə iştirak etdim, Azərbaycanı qonşu ölkələr - Türkiyə, Gürcüstan, eləcə də Polşa, Hindistanda təmsil etdim.

Xaricdə təhsilindən danışan müsahibimiz deyir ki, universiteti bitirdikdən sonra Türkiyədə magistratura pilləsinə imtahan verib və yüksək nəticə əldə edərək Akdeniz Universitetini qazanıb: "Bura mənim üçün artıq fərqli bir aləm idi. Burada artıq akademik təhsil alırdım, yaradıcılıqdan çox analiz və araşdırmalar edirdik. Çox maraqlı dərslər

“Rəssam dünyaya geniş baxmağı bacarmalıdır”

Zərifə Məmmədova təəssüf edir ki, bizdə dərslər sistemi sanki bir şablon üzərində qurulub

çox qeyri-adi paltar düzəltdimşdim. Geyimin görünüşü hələ də gözümün qarşısındadır. Anam deyir ki, bu yaşda uşaqlıqda olan fantaziya onu yaxşı mənada təəcübləndirib. Atamla məsləhətləşib mənim rəssamlıq sahəsində özümü yoxlamağımı təklif ediblər. Ən azından bir hobbim olar deyərək düşünürdülər. Və 2003-cü ildən qardaşımla eyni səhnəni olmasa da, eyni yolu, məktəbi paylaşmağa başladım. Mən də V.Mustafazadə adına İncəsənət Məktəbində rəssamlıq dərslərinə başladım və o gündən bu günə qədər artıq 13 ildir ki, bu sənətlə maraqlanıb elminə yiyələnməyə çalışıram".

11 il 258 №-li orta məktəbdə oxuyan Zərifə 7-ci sinifdən "Əl işləri" dərəcəsi ilə dərslərə başlayıb. Buradakı müəllimlər ona xəyalındakıları həyata keçirməkdə, fantaziyaının inkişaf etməsində çox kömək olublar. Nəticədə, Zərifə ilk dəfə 2005-ci ildə 13 yaşında Gənclərin "Tənhalara dayaq" İctimai Birliyi və İran İslam Respublikasının Azərbaycandakı Səfirliyi tərəfindən həyata keçirilən məktəblərarası müsabiqədə ilk "Gənc İstedad" mükafatına layiq görülüb. O gündən bu günə uğur uğur dalınca gəlib. İlk

Xəyalə RƏİS

uğuru gənc rəssama böyük motivasiya verib. O, incəsənət məktəbində rəngkarlıq və qrafika ilə yanaşı, xalçaçılıq və moda dərsləri də almağa başlayıb. Burada xalça kompozisiyaları hazırlayıb və kiçik ölçülərdə xalça toxuyub: "Bu gün də xalça naxışlarını dekorativ işlərimdə, rəsmlərimdə istifadə edirəm. Artıq hansı sahədə peşəkar olmaq istədiyimi müəyyən etmişdim. 2008-ci ildə incəsənət məktəbinin dövlət imtahanlarını "əla" qiymətlərlə bitirdim. 2009-cu ildə orta məktəbdən məzun olduqdan dərhal sonra Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin sevdiyim ixtisasına - Rəssamlıq fakültəsi, "Dizayn" ixtisasına qəbul oldum. Qabiliyyət imtahanına Rəssamlıq Akademiyasında hazırlaşdım. Çox gərgin idim. Buradakı müəllimim Emin Ələkbərov mənə sənət öyrətməklə yanaşı, məni cəhətdən də dəstək oldu, mənə özümə inanmağı yaratdı.

alırıdım. "Ekoloji Sanat Tasarımları" adlı bir dərslərimdə təbiəti çirkləndirən atıqlardan məişətdə istifadə edə biləcəyimiz yararlı bir əşya icad edirdik. Hətta ideyalarımızı şirkətlərə satmaq kimi bir imkanımız vardı. Başqa bir çox maraqlı dərslər də keçirdik və dərslərini bizim öz ixtiyarımıza buraxırdılar. Mən "Dizayn" ixtisasını bitirmiş olsam da, kino, moda, heykəltəraşlıq sahəsində istənilən dərsləri ala bilirdim. Fərqliliklərə və yeniliklərə çox açıq idi fakültəmiz. Azərbaycan rəssamlığı çox gözəl inkişaf edib və təhsili də sovet dövrünün sistemi olduğuna görə, çox güclüdü. Hətta Türkiyənin bir çox universitetlərində azərbaycanlı rəssamlar dərslər verir. Amma bizim Azərbaycandakı dərslər sistemi sanki bir şablon üzərində qurulub və ancaq o şablona görədir hər şey. Yuxarıda qeyd etdiyim dərslərə qatıldıqdan sonra sənətə hansı fərqli aspektlərdən yanaşmaq mümkün olduğunun fərqi vardı. Düşünürəm ki, bir rəssam dünyaya daha geniş baxmağı bacarmalıdır. Amma burada bir çox gənc rəssamlarımız universiteti bitirdikdən sonra özlərini formalaşdırma bilmirlər, sənətdən uzaqlaşır və bu da böyük bir itkidir".

Zərifə Türkiyədə Osmanlı və Səlcuq dövründən qalma Tezhip, Ebruli, Kaatı və s. sənətlərin bu gün də yaşadılmasının onda xoş təəssürat yaratdığını dedi. Onun sözlərinə görə, təəssüf ki, Azərbaycanda bu sənətlər haqqında heç bir məlumat yoxdur və heç bir yerdə də tədris olunmur. O, magistraturada oxuduğu müddətdə bu tarixi sənət növlərini də öyrənməyə vaxt tapıb. O, hazırda üzərində çalışdığı elmi işini tamamlamaq üzrədir. Ümid edir ki, yaxın günlərdə onu müdafiə edib fərqlənənə diplomu ilə Vətənə qayıdaacaq. Müsahibimiz deyir ki, artıq bildiklərini gənclərimizə tədris etməyinin zamanı yetişib.

Bu yolda həmsöhbətimizə uğurlar arzulayırıq.